

Alle medlemmer af Folketinget

Aalborg, januar 2021

Sagsforståelse - det er en gyser om magtmisbrug:

Vi kaster os ikke ud i et enormt og opslidende, langt arbejde omkring en meget beklagelig sag, fordi vi søger sensation. Det er kun for at få opmærksomhed rettet på skræmmende alvor. Som helt almindelige mennesker oplever vi, at ligegyldigt hvad vi gør af seriøs indsats for at få en saglig og sober behandling i offentlige styrelser, så er det dømt til at mislykkes allerede på forhånd. Fordi styrelserne er små, enevældige enklaver, der har deres helt eget i liv uden tanke på den virkelige verden. Vi vil kæmpe en sikkert meget ulige kamp for at få ændret nogle ting fundamentalt, men vi tager kampen, fordi alle danskere fortjener det, og vi er villige til at bruge alle de midler vi kan. Der er nogen, der må sige fra, åbne magthavernes øjne og dermed forhåbenligt skabe seriøst fairplay.

En saglig klage over hospitalsbehandling afvises af Styrelsen for Patientklager som beskrevet. De finder ingen årsag til at betvivle at almindelig praksis blev fulgt af undersøgende læge. Man tager på intet tidspunkt stilling til, at lægen faktisk som menneske kunne have lavet et fagligt fejlskøn i sin vurdering af håndskaderne. Den kendsgerning eksisterer ikke i "almindelig praksis", og dermed er skadelidtes retssikkerhed på et meget tyndt grundlag. Man konkluderer derimod i sin afgørelse, at skadelidtes mange alvorlige skader blev behandlet korrekt, fordi hospitalet fulgte procedurerne for trafikskadede patienter. Det er vi helt enige i, og vi har på intet tidspunkt ytret kritik af den professionelle behandling af de alvorlige skader. Dog mener vi fortsat ikke, at sekundære skader, som Inges håndskader, dermed blot kan ses på med mindre seriøsitet, fordi de er en del af alvorligere trafikskader. Det var det, der desværre skete, da lægen foretog et hurtigt, beklageligt fejlskøn. Alle skader blev fagligt godt behandlet, én gjorde det ikke. Denne kendsgerning er så ikke nok til, at udløse en kritik omkring netop denne ene ting. Vi forstår ikke, at det er helt okay at fejle groft, hvis bare man har gjort andre ting godt ud fra en devise om, at så har man hele vejen fulgt alle faglige normer. Selv der hvor det går galt, fordi lægen ignorerer alle tydelige tegn på et brud. Det kan ikke være acceptabel, dansk behandlingsstandard, at lægefejl godtages, med en tom forklaring fra Styrelsen for Patientklager om, at alle normer blev fulgt, når behandlende afdelings ledelse efterfølgende selv siger, at det gjorde de meget beklageligt ikke?

Skadelidte står med udtalelser fra det behandlende hospital, hvor en højtstående fagperson og ledelsen gentagne gange understreger, at der af helt uforståelige årsager ikke blev foretaget en røntgenfotografering af de omtalte håndskader, da man ser det som normal praksis i en situation som Inges. Derfor ankes sagen hos Styrelsen for Patientklager. Her afviser man konsekvent alle nye fremlagte fakta, da man ikke vil se på fagpersoners udtalelser, og man ikke vil se på fakta, der er fremdraget efter behandlingsforløbet. Igen står skadelidte som den store taber omkring sin retssikkerhed. Vi vil gerne vide, hvordan en styrelse kan nægte at forholde sig til kendsgerninger!

I indlæggelsesforløbet var skadelidte ikke selv i stand til, at vide hvad der var galt med hendes kvæstede hånd. Først efterfølgende viser røntgen, at der var flere brud i den. Det var således ikke muligt for skadelidte at påtale fejlbehandling i indlæggelsen, men det gør ikke fejlbehandlingen i forløbet mindre. Styrelsen for Patientklager fejler altså alle saglige argumentationer for fejl og utvetydig erkendelse af disse til side, uanset de kommer fra en overlæge på behandlende afdeling samt øverste chef for håndkirurgi i Region Nordjylland. Dette ud fra, at man har vurderet med utalelse fra én af styrelsen udvalgt fagperson, der frikender for brud på almindelig god praksis. Hvad man som fagledelse på det behandlende hospital mener om samme ting, vil man ikke tage stilling til på nogen måder, da det ikke findes relevant. Vi ser diktaturstatslignende forhold for os.

Hvor er patientsikkerheden og retssikkerheden som borger i dette spil, der tydeligvis mere handler om magtudøvelse end saglighed fra Styrelsen for Patientklager? Man varetager ikke salgigt en skadelidts interesser ved at nægte at forholde sig til dennes fremlæggelse af seriøse og faglige fakta. Hvordan kan skatteydernes penge gå til at holde liv i en styrelse, der tydeligt i Inges sag kun sidder der for at fremkomme med de svar og afgørelser, de selv ønsker? Det er helt forrykt.

Hvordan kan det i et retssamfund være legalt, at Styrelsen for Patientklager gentagne gange kan nægte en skadelidt indsigt i sin egen sag ved at skrive, citat: "Det er derfor fortsat vores opfattelse, at din interesse i at se dette dokument ikke overstiger vores interesse i ikke at give dig aktindsigt i det"? Styrelsen sætter skriftligt egne interesser over borgerens! Delvis aktindsigt kom først efter et utal af henvendelser fra os med henvisning til, at vi ville gå til medierne med historien.

Inge & Thorkil Jensen, Solhøjsvej 40, 9210 Aalborg SØ. Tlf. 21755405

Først nægtes man adgang til en lang række måske vigtige akter i egen sag. Senere kan man med vedholdenhed få delvis aktindsigt, hvilket også tydeligt viser, at borgeren videst muligt skal holdes uden for sin egen sag, hvis det kan lade sig gøre med en afvisning af ønsket om aktindsigt. Dette kan heller ikke være rigtigt. Hvis ikke man bruger mange kræfter, bliver man konsekvent ignoreret.

Retssikkerhed og menneskerettigheder bliver alle tilsidesat groft af Styrelsen for Patientklager, der også gentagne gange gemmer sig bag sætningen om, at deres afgørelser ikke kan ankes til anden myndighed og derfor er endelig. Altså ikke diskuterbar uanset om man står med reelle fakta, der viser, at styrelsen har begået graverende fejl ved at ignorere alle disse fremlagte kendsgerninger.

Vi kan som borgere i et demokratisk retssamfund ikke acceptere, at en offentligt betalt styrelse kan og tilsyneladende også må handle ud fra helt egne, ensporede regelsæt, hvor skadelidte ikke må blive hørt uanset hvor saglige deres fakta er. Samtidig er det også uhørt, at man kan sidde med personfølsomme oplysninger og behandle end sag, når man nægter at give aktindsigt, så skadelidte ved, hvordan disse personoplysninger bruges og af hvem. Inge har aldrig ønsket indsigt for at bruge den negativt, men udelukkende for at sikre, at hun fik en sober og saglig behandling, da vi kunne se, dette ikke var tilfældet. Var styrelsen ikke forudbestemt i sin afgørelse, så ville man også se på Inges dokumentationer i sagen, men det blev nægtet. Var styrelsen ikke fordækt i sin sagsbehandling, ville aktindsigt ikke været et problem, for så var der intet at skjule for skadelidte.

Efter oplevelsen med Styrelsen for Patientklager gik vi videre med Inges klagesag til Styrelsen for Patientsikkerhed, da den, som vi læste det, er højere myndighed i sundhedsvæsenet. Her blev vi henvist til Styrelsen for Patientklager, der netop grundet deres handlinger var årsag til, vi skrev til Styrelsen For Patientsikkerhed. Også i Styrelsen for Patientsikkerhed fik vi en mur af tom snak og nægtelse af aktindsigt. Igen en lang kamp, hvor vi stod i venteposition flere måneder blot for at få at vide, at vi også her kun kan opnå en begrænset aktindsigt efter deres forgodtbefindende. Meget må vi ikke se, da det er deres arbejdsbilag, og hvad de laver, rager så tydeligvis ikke os.

Når man som skadelidt kommer uforskyldt og beklageligt i klemme i klagesystemet, så er man helt prisgivet. Indsigelser, der er saglige og dokumenteret, bliver nægtet behandlet, og alt man gør er som at slå i en dyne af intethed. Fordi dem der sidder i styrelserne er vandt til, at de kan gøre lige hvad de vil uden konsekvenser. Deres ord er lov, og dette magtmisbrug kører de uimodsagt, fordi almindelige mennesker, det går ud over, forståeligt giver op. Man er helt magtesløs og til grin.

Vi har valgt at tage kampen mod dette enevældige magtmisbrug, da det er åbenlyst urimeligt, at man ikke må blive hørt, når man har fakta, der er betydende i en sag, fordi fagfolk dokumenterbart har udtalt dem. Hvad er Styrelsen for Patientklager's mål, når patientens sikkerhed kun vurderes helt ensidigt, som styrelsen ønsker den set? Vi har aldrig set noget mere utroværdigt og føler, at Inge er så meget til grin og nar for den tid, hun har brugt på at klage og dokumentere, når hun kun regnes for et nul, der ikke tæller i sagsvurderingen. Vores eneste krav er at få simpel retfærdighed.

Vi forventer, at vi, når vi har brugt lang tid på at skrive til alle Folketingets medlemmer, får åbnet nogle øjne hos jer politikere. Vi forstår godt, at du som person ikke ved, hvad der sker alle steder i det offentlige system, og det forlanger vi heller ikke. Dog er det vores håb, at du som folkevalgt og repræsentant for danskerne vil se seriøst og konstruktivt på denne lange henvendelse, da dens principper er endog meget væsentlige for alle, der bliver fejlbehandlet. Vi klandrer ikke lægen, der tog et fejlskøn med Inges hånd, da vi ved, der kan ske beklagelige fejl, når mennesker arbejder. Det, vi anker voldsomt imod, er, at en offentlig styrelse selvbestaltet afgør en klage ud fra kun én persons vurdering, når flere på behandlende afdeling / hospital siger, at lægen, der undersøgte, ikke fulgte den helt normale procedure her. Hvordan kan og hvorfor vil man ignorere denne ene kendsgerning, hvis ikke det udelukkende er for at udøve urimeligt magtmisbrug? Kan man med urigtige afgørelser få fejl dækket ind under "normal procedure", er det klart positivt i statistikken.

Giv os en melding, at dette betyder noget for dig som politiker og helt almindeligt menneske, tak!

1. februar tager vi næste skridt for at få fokus på både Styrelsen for Patientklager og Styrelsen for Patientsikkerhed, da vi føler, at de begge på ingen måder varetager borgernes interesse. Vi går til alle danske medier med vores oplevelser og håber, der også den vej kommer fokus på rettigheder. Vi vælger at stille op alle de steder, vi kan få historien ud. Dels for at advare andre om, hvad de kan vente sig, men også for at få lagt så stort et pres på styrelserne som overhovedet muligt.

Inge & Thorkil Jensen, Solhøjsvej 40, 9210 Aalborg SØ. Tlf. 21755405